

І останньою з розглянутих тенденцій є впровадження співробітництва з міжнародними компаніями в інноваційній сфері, адже навіть науковці та дослідники високорозвинених країн стверджують, що технологічна потужність економіки залежить не тільки від наявності власних інновацій, але й від здатності впроваджувати технології, що вироблені в інших країнах, для власної системи виробництва і споживання. Тобто країни можуть стати більш модернізованими в інноваційній діяльності за допомогою залучення інвестицій іноземних корпорацій задля організації виробництва товарів за їх технологіями на своїй території. Водночас, велике значення має географічне положення приймаючої країни, адже чим ближче країна розташована до потенційних ринків збуту, тим більш ефективною буде співпраця цих країн.

Підсумовуючи все вищесказане, ми можемо стверджувати, що інновації є рушійною силою економічного розвитку кожної нації. Тому інноваційне підприємництво вважається ключовим фактором забезпечення процвітання успішної діяльності як корпорації, так і країни в цілому. Інновація сьогодні — це засіб виживання, збереження конкурентоспроможності та подальшого розвитку підприємства.

Література

1. Лазутін Г.І. Сучасні тенденції розвитку інноваційної діяльності. Інститут економічного прогнозування НАН України, 2003. URL: http://eip.org.ua/docs/EP_03_2_99_uk.pdf
2. Rodica Crudu. The Role of Innovative Entrepreneurship in the Economic Development of EU Member Countries. Journal of Entrepreneurship, Management and Innovation 15(1): 35-60, January 2019. DOI: 10.7341/20191512. URL: https://www.researchgate.net/publication/332097612_The_Role_of_Innovative_Entrepreneurship_in_the_Economic_Development_of_EU_Member_Countries
3. Січкаренко К.О. Мережева організація інноваційної діяльності. Київ: Національна академія наук України ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН УКРАЇНИ", 2015. URL: <http://ief.org.ua/docs/sr/289.pdf>
4. Приходько І.В. Підходи до трактування сутності поняття «еко-інновації». Міжнародний науковий журнал «Інтернаука» // № 2(42), 2 т, 2018. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/mnj_2018_2\(2\)_12.pdf](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/mnj_2018_2(2)_12.pdf)

Тетяна Жамбей

*аспірантка кафедри економіки підприємства
та організації підприємницької діяльності
ДВНЗ «ОНЕУ»
shambei.tanya@gmail.com*

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

INFORMATION AS AN OBJECT OF MANAGEMENT

ИНФОРМАЦИЯ КАК ОБЪЕКТ УПРАВЛЕНИЯ

Анотація. Розкрито теоретичні та практичні аспекти поняття «інформація» як об'єкту управління, окреслено основні методи управління інформацією.

Abstract. The theoretical and practical aspects of the concept of «information» as an object of management are revealed, the basic methods of information management are outlined.

Аннотация. Раскрыты теоретические и практические аспекты понятия «информация» как объекта управления, обозначены основные методы управления информацией.

Сучасне суспільство є «інформаційним». Тому інформація є важливою складовою діяльності підприємства, і об'єм цієї інформації настільки великий, що її потрібно структурувати та управляти нею. Раніше цьому не надавали значення. Але зараз інформаційні

потоки виділяють разом з грошовими, матеріальними тощо. Та навіть для управління матеріальною, технічною, виробничою складовою підприємства потрібна інформація, що підкреслює важливість управління нею.

Американські соціологи та економісти П. Абурден і Дж. Несбіт, іспанський соціолог та урбаніст М. Кастельс, канадський філософ М. Маклюен, американський соціолог та урбаніст Е. Тофлер у своїх теоріях про інформаційне суспільство підкреслювали зростання ролі знань та інформації у всіх сферах людського життя.

Крім того в економічній кібернетиці існує ідея про єдність інформації та управління в технічних, соціальних та економічних системах. Тому тема є більш ніж актуальною і з кожним роком її актуальність зростає.

Взагалі, як наголошують деякі науковці, проблема «інформація і управління» не нова [3, с. 272]. Умовно виділяють три етапи розвитку дослідження цієї проблеми, кожен етап продовжує ідеї попереднього етапу про сутність управління інформацією:

1. Перший етап (Н. Вінер, К. Е. Шенон, М. Амосов, О. Міміков, Ю. Черняк та ін.) – 60–70-ті роки ХХ сторіччя.
2. Другий етап – 80-ті роки минулого сторіччя.
3. Третій етап – 90-ті роки минулого – початок нинішнього століття [3, с. 272].

Наукові праці першого етапу розглядали проблему управління інформацією з точки зору технічних наук – фізики, математики, кібернетики. На другому етапі з'являється напрям інформаційного менеджменту, що свідчить про увагу науковців до цієї проблеми та розуміння її важливості, але, знову ж таки, поняття «управління інформацією» розглядалося в рамках технічних та точних наук: автоматизація, структуризація інформації, розробка відповідного програмного забезпечення, інформаційно-комунікативні технології тощо. І лише на третьому етапі відбулося усвідомлення того, що ця проблема не лише в рамках технічних наук – соціальних та економічних також. Але дослідження цієї проблеми в рамках технічних наук поглибилося, і тому на даний момент з точки зору інформатики, кібернетики, математики ця проблема досить досліджувана, але в рамках «технічних» рішень цієї проблеми на кшталт розробки програмного забезпечення для управління інформацією, побудови моделі інформаційних потоків тощо.

Насправді проблема управління інформацією набагато ширша за прості технічні рішення. Це філософське поняття, яке потребує всебічного аналізу та є одним із найскладніших та найбільш нерозкритих понять в науці. В даний час не існує чіткого визначення поняття інформації як сукупності відомостей, даних, знань. У філософії інформація – це порушення монотонності. У кібернетиці кількість інформації пов'язується з ентропією, тобто зі здатністю енергії перетворюватись, змінювати стан (форми або змісту) [1]

Існує дві основні концепції природи інформації: атрибутивна та функціональна концепції [2]. Згідно атрибутивної концепції інформація властива всій матерії, згідно функціональної концепції – тільки самоорганізованих систем.

Наступним кроком є визначення функцій управління інформацією. Виділяють такі функції: планування інформаційної діяльності, що передбачає визначення джерел інформації згідно з цілями й завданнями управління; організація процесу збору інформації, її розподілу, передачі, обміну; аналізу інформації, який охоплює процедури її аналітико-синтетичного оброблення: сприймання, структурування, систематизації, інтерпретації, осмислення, перетворення тощо; контролю (зіставлення планових і фактичних показників); зберігання інформації [3, с. 273].

Інформація забезпечує циркуляцію даних між різними компонентами системи, між системою загалом і навколишнім середовищем, і саме швидкість цієї циркуляції впливає на ефективне управління всією системою. Тому цією швидкістю потрібно управляти, адже на основі інформації приймаються управлінські рішення, і її недостовірність та неактуальність негативно вплинуть на правильність управлінського рішення.

Управління інформацією засновано на формальних методах – інформаційних моделях та інформаційному моделюванні [4]. Особливо широко використовуються побудова

інформаційних моделей для об'єктного, процесного, ситуаційного аналізу, також використовуються принципи системного аналізу. Це ще раз доводить складність управління інформацією.

Таким чином проблема управління інформацією недостатньо досліджена в сучасній науці. Але необхідність управляти інформацією зростає з кожним роком. Неоднозначність поняття «інформація», зростання її об'ємів потребує від науковців нових рішень щодо цієї проблеми. Зараз ця проблема активно досліджується в рамках інформаційного менеджменту.

Література

1. Варданян И. А. Кибернетика: всеобщность единства информации и управления // Открытое образование. 2011. №6. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/kibernetika-vseobschnost-edinstva-informatsii-i-upravleniya> (дата обращения: 10.03.2021).
2. Герасимов Б.Н., Чайковская А.А. Реинжиниринг процесса управления информацией организации // Экономика и бизнес: теория и практика. 2017. №1. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/reinzhiniring-protsessya-upravleniya-informatsiey-organizatsii> (дата обращения: 10.03.2021).
3. Сігетій І. Інформація як об'єкт управління в освітніх системах вищої школи (загальні та специфічні проблеми). Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Серія: Педагогічні науки. 2016. Вип. 147. С. 272–276.
4. Соловьёв И. В. Информационное управление и информационный менеджмент. ПНиО. 2015. №5 (17). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/informatsionnoe-upravlenie-i-informatsionnyy-menedzhment> (дата обращения: 10.03.2021).

УДК: 336.051

Юлія Гернего

*д.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
iuliiagern@ukr.net*

Михайло Діба

*д.е.н., професор, професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
dyba_m@ukr.net*

ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ЗБАЛАНСОВАНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

FACTORS FOR SUSTAINABLE ENVIRONMENT FORMATION FOR THE DEVELOPMENT OF INNOVATIVE BUSINESS IN UKRAINE

ФАКТОРЫ ФОРМИРОВАНИЯ СБАЛАНСИРОВАННОГО СРЕДЫ ДЛЯ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОГО БИЗНЕСА В УКРАИНЕ

Анотація. Досліджено фактори формування збалансованого середовища для розвитку інноваційного бізнесу в Україні. Зроблено комплексний аналіз факторів збалансованого середовища в нашій країні, згрупувавши компоненти Індексу процвітання (PI) згідно обраних критеріїв PEST (STEEPLE). Зокрема, виокремлено та оцінено політико-правові, економічні та соціо-культурні фактори, а також фактори навколишнього середовища.

Abstract. The factors of formation of a sustainable environment for the development of innovative business in Ukraine are studied. A comprehensive analysis of the factors of sustainable environment in our country, grouping the components of the Prosperity Index (PI) according to the selected criteria PEST (STEEPLE). In particular, political, legal, economic and socio-cultural factors, as well as environmental factors are identified and assessed.

Аннотация. Исследованы факторы формирования сбалансированного среды для развития инновационного бизнеса в Украине. Сделан комплексный анализ факторов сбалансированной среды в